

Djordje Balasevic

Svirajte Mi Jesen Stize Dunjo

Moja

Toga jutra sam stigao putnickom klasom,
pa kuci sa stanice casom,
kroz baste i precice znane...
A u vojsci sam stekao druga do groba
i hronicnu upalu zgloba,
suvenir na strazarske dane...
Usao sam na prstima,
mati bese vec budna i brzo se prekrstila...
Rece: Proslo je k'o za cas,
bas si stigao dobro, jer svatovi su tu do nas,
pa ce ti svirati, a ti ces birati...

Svadba bese k'o svadba...
I sta da se prica...?
Parada, pijanstva i kica...
I poznata cura u belom.
Vec po redu pozeleh im zdravlja i sreće,
iz ruku mi otela cvece
i sakrila pogled pod velom.

Tad me spazise Cigani,
kum je trazio pesmu,
al' ja sam stig'o, briga njih...
Sirok osmeh i zlatan zub:
Znam da nije ti lako,
al' danas nemoj biti grub,
nego zapovedi sta cemo svirati...

ref:

Svirajte mi Jesen stize dunjo moja,
jesen rana..

Nek' zazvone tambure u transu...

Znam da nije pesma ova

za veselje i svatovac,

al' ja moram cuti tu romansu.

Svirajte mi Jesen stize, dunjo moja,

al' polako,

da mi ne bi koja rec promakla...

Sklon'te case i bokale,

razbio bih svet od sale

da je samo slucajno od stakla...

Dunjo moja...

Retko odlazim kuci,

a pisem jos redje

i slike su bledje i bledje,

pa lepe potiskuju ruzne...

Al' nekad porucim pice i tako to krene,

pa stignem u svatove njene...

Sve prave su ljubavi tuzne...

Nikom' ne pricam o tome,

brzo dodje taj talas i znam da cu da potonem.

Spas mi donose Cigani,

oni imaju srce,

za svakog od nas briga njih.

Oni me pitaju sta da sviraju...

ref.

Svirajte mi Jesen stize dunjo moja,

jesen rana..

Nek' zazvone tambure u transu...

Znam da nije pesma ova

za veselje i svatovac,

al' ja moram cuti tu romansu.

Svirajte mi Jesen stize, dunjo moja,
polagano...

Da mi ne bi koja rec promakla...

Sklon'te case i bokale,

razbio bih svet od sale

da je samo slucajno od stakla...

Dunjo moja...